

RENCĒNU ZIŅAS

2003. gada novembris

Nr. 32

Rencēnu pagasta informatīvais biļetens

PĀRDOMU SLEJA

BALTĀS DVĒSELES CEĻŠ

*Ozolzīles kritušas bez manis
Uz sastingušās zemes ceļos,
Lūdzot piedot visu sāpi
Par aizejošām saules dienām.*

Vairāk krīt lapu no kokiem, kas ar pusaizmigušām sejām raugās cits uz citu, vērdamies pārmaiņās - salto vēju skartās un asā lietū piemirkušās, tomēr, viegli piezemējoties nobrūnojušā grāvmalas zālē, tās it nemaz nepieliec stiebrus, drīzāk gan iešūpo visus dziļā un mūžīgā mierā līdz jaunai atdzimšanai...

Vairāk lapu krīt līdz ar pirmajiem sniegiem uz zemes atmiņu svecēm, mirkli apstājoties pārdomām - kas sagaida mūs, - un atkal viegli laižas pāri miglas upēm, ieskaudamas pat vistukšākās nomales un ceļus, kur cilvēks, iekāpis savās ikdienas korpēs, nav varējis atrast laiku sev un savai pasaulei, lai, atgriežoties, varētu atsaukt atmiņā to neaizmirstamo sirds tuvību ar debesīm un zemi, ar neaizskaramo un nekad neiegūstamo, kas allaž ir kaut kur tālu, tālu un tikai retais atrod sevī spēku tiekties pēc tā, kaut arī mēdz kļūdīties. Ne jau paša vainas dēļ, bet likteņa rokas, kas piesien dvēseli meklējumu staram, kuram, klejojot pa neskaitāmām zvaigžņu pļavām, jāatgriežas sevī un jāiedegas.

«Grūti un neiespējami,» tu, cilvēk, teiksi.

«Dzīvē neizbēgams akmeņu nogruvums laika upē,» čukstēs tūkstošiem piekusušu putnu spārnu...

Tepat jau vēl esmu - starp sniegu un rudens kritušajām lapām, starp uzartās zemes dvesmu un debesīs aizejošo sniegbalto mākoņu kalniem, kuru ik pa reizei nomaina pelēki vilņi, it kā guldami uz kailuma apņemtās zemes, neļaujot vairs izteikt ne puķu vārdus, ne tauriņu prieku.

Par visu vairāk gribas silti apsegties mēnessgaismā miglas ieskautajās naktīs, kad vējš nekaunīgi ieķeras un palaiž vaļā koku plecus, kaut nesen vēl maigi vijās pa saulē apspīdētiem krāsainiem lapu kamoliem, maldinot visus ar mūžīgu atvasaru.

Un, kad jau gribēju iet prom, tajā dienā manā dārzā uzziedēja rozes baltiem ziediem, kuri strauji kusa, manām rokām pieskaroties. Tās neļāvās, lai varu plūkt, jo blakus tuvums daudz vairāk silda ar uzticības un palaušanos dzirksti, ar iespēju reiz uzziedēt patiesi tveramā ziedā...

Vairāk neiešu prom - es nolēmu, jo jutos vainīga par to, ka kādam pieder viss man nebijušais, bet tagad man paliks ziemas bālais saules vaigs un sniega pārļu rožu dārzs, vēl ziemeļvēja asās rokas, kas svaida dzīvību no vienas pasaules uz otru...

*Dodiet man šo jūsu sāpi,
Auklēšu to savās krūtīs.
Izstaigājot mēness ceļus,
Apsēgšu ar sniega rozēm.*

Baltai dvēselei balts rit ceļš...

Vineta Kaģe

PAGASTA PADOMĒ

NEZAUDĒT OPTIMISMU UN TICĪBU NĀKOTNEI

Šodien ir Mārtiņdiena, un kalendārs rāda, ka līdz gada beigām atlikušas 50 dienas. Dienas paliek arvien īsākas, un vakari garāki. Mūsu kapsētās ir izdegušas atmiņu sveces, un jāsāk atkal apkopot gadā paveiktais.

Tuvojas kārtējā Latvijas dzimšanas diena, un to svinēsim reizē ar mūsu kultūras nama atklāšanas 80. gadskārtu.

Ar šāsdienas acīm skatoties, var apskaust tā laika rencēniešu uzdrīkstēšanos jau pirmajos valsts neatkarības gados ar tā laika iespējām ķerties pie tik vērienīga darba kā biedrības nama zāles izbūves. Lasot hroniku, var secināt, ka arī toreiz izbūvi organizēja un finansēja Rencēnu Lauksaimnieku biedrība. Šodien mums jāsaka paldies tiem vīriem un sievietēm, ka gadiem cauri mums ir bijusi vieta, kur pulcēties dažādās dzīves situācijās.

Sagaidot valsts svētkus un atzīmējot Jaunā laika valdības pirmo gadu, var secināt, ka daudz ir mainījies, bet daudzas problēmas laukos ir pat saasinājušās. Mēs esam nobalsojuši pārliecināti par iestāšanos Eiropas Savienībā, un acīm redzami mēs nākamajā gadā tur arī būsim. Lauksaimnieki gatavo dokumentāciju hektārmaksājumu saņemšanai un ir sākusies zemes reģistra veidošana. Ir iesāktas arī sarunas par apmācību organizēšanu Rencēnos tieši par šo dokumentu kārtošānu. Bet tas viss vēl būs, šodien mēs plašsaziņas līdzekļos lasām un dzirdam par vardarbību pret bērniem, par nepilngadīgo noziedzību. Gribas teikt, ka arī pie mums šajā ziņā viss nav kārtībā. Tas, kas notiek citur, notiek arī pie mums. Par

konkrētiem gadījumiem un cilvēkiem šoreiz neizteikšos, bet to visu mēs varam lasīt un uzzināt no tiesībsargājošām institūcijām. Bet, ja mēģinām salīdzināt to labo ar sliktu, tomēr gribas ticēt, ka arī turpmāk būs vajadzīga skola, būs vajadzīgs kultūras nams un tas viss, kas tiek veidots, lai cilvēks justos labi un varētu sevi apliecināt tādā formā, kā viņš to vēlas.

Protams, arī jauno laiku valdība neizteik bez reformām, un ik pa laikam atkal un atkal tiek uzdots jautājums par pašvaldību apvienošanu, par nebeidzamajām reformām izglītībā utt. Varbūt, ka šī valdība būs tik drosmīga un pateiks skaidri, vai mēs paliksim kā vieni vai būsim kāda novada sastāvdaļa. Pēc pašreizējām nostādnēm liekas, ka nākamās pašvaldību vēlēšanas 2005.gadā tomēr būs novados. Domāju, ka izteikšu visu deputātu viedokli - strādāt šādā nenoteiktību atmosfērā un domāt par nākotni ir grūti. Bet, neņemot to vērā, padome strādā, un mēs cenšamies darīt to, ko no mums prasa likumdošana un pašreizējā situācija.

Šoreiz man jāatzīst, ka iznācis tāds pārdomu raksts, bet nākamajā avīzē tas būs konkrētāks ar cipariem un faktiem.

Nobeidzot gribu apsveikt visus Latvijas valsts svētkos un arī Lāčplēša dienu.

Novēlu nezaudēt optimismu un ticību nākotnei, un visi tiek gaidīti 15. novembrī Rencēnu kultūras namā gan atcerēties bijušo, gan izballēties no sirds.

Rencēnu pagasta priekšsēdētājs *Kārlis Sedvalds*

ĪSZIŅAS

* Burtnieku ev. lut. draudze saņēmusi 100 USD ziedojumu Rencēnu kapelai no Mīlvoku Sv. Trīsvienības draudzes Amerikā.

Uz līguma pamata starp Burtnieku ev. lut. draudzi un Rencēnu pagasta padomi norisinājušās sarunas par iespējamajiem remontdarbiem Rencēnu kapelā, kuru rezultātā pagasta padome ierosinājusi materiālu atbalstu.

* Lauku Avīzes labdarības akcijā No rokas rokā, palīdzot skolēniem, nākamajiem skolābērniem un bērnu vecākiem, ar savu dāvanu piedāvājumu piedalās arī mūsu pagasta SIA Saime: spēļu un rotaļlietu ražotāji - Sandra Peiča un Māris Peičs.

* Rencēnu pagasta Dulbeņos pabijusi Daina Bruņiniece, Latvijas televīzijas raidījuma Savai zemei žurnāliste, kur ar izdomu bioloģiskajā lauksaimniecībā saimnieko pārtikas tehnoloģijas inženieri Agita Balode Milovankina, Nikolajs Milovankins un viņu strādīgie bērni. Raidījumu LTV 1 varēja skatīties 9. novembrī.

* 8.novembrī Rencēnu kultūras namā saviesīgā pasākumā sadziedājās vairāki Mārtiņdienu gaiļi - Ķoņu folkloras kopa *Dzine*, Dikļu folkloras kopa, Jērcēnu folkloras kopa *Mežābele* un Rencēnu folkloras kopa *Rota*.

KAS NOTIEK KAIMIŅOS

* Lai rosinātu uzņēmējus un ārzemju investorus ieguldīt naudu tūrisma attīstībā pie Burtnieku ezera, Valmieras rajona padome izstrādājusi programmu **Domā globāli, rīkojies lokāli**, kas saņēmusi 99 000 tūkstošus latu no ES Phare programmas. Projekts paredz izpētīt ūdenssaimniecības sistēmu, apzināt iespējas tās sakārtošanā un apmācīt vietējos iedzīvotājus dabas saudzēšanā. Burtnieku vides klubs jau uzņemies organizēt niedru izpļaušanu, jo projekts jāīsteno līdz nākamā gada rudenim.

* Dikļu pagastā 23.oktobrī norisinājās trešā rajona sieviešu konference, kur ar saviem ziņojumiem uzstājās sieviešu padomes priekšsēdētāja Rasma Freimane, rajona padomes priekšsēdētājs Vītauts Staņa un Dikļu pagasta priekšsēdētāja Renāte Zidere. Konferences programmā tika izklāstīta informācija par iespējām izmantot ES līdzekļus, kā arī tika nolasīta lekcija par stresu - modernā dzīves stila pavadoni un iespējām ar to cīnīties.

* Savukārt Kocēnu pagastā Astronomijas attīstības fonds izveidojis astronomijas pulciņu, vēloties popularizēt šo zinātnes nozari, pielietot dažādās jomās - mērniecībā, ornitoloģijā u.c. Astronomijas attīstības fonds, cerot piesaistīt SAPARD programmas līdzekļus, plāno pagasta teritorijā netālu no Zilākalna izveidot modernu daudzfunkcionālu observatoriju.

Sagatavoja *Vineta Kaķe*

IZGLĪTĪBA

PAR RENCĒNU PAMATSKOLAS AKREDITĀCIJU

Rencēnu pamatskolā oktobra pēdējā nedēļā notika skolas akreditācija. Darba kārtībā bija vairāki procesi - izglītības iestādes, mācību priekšmetu programmu akreditācija un direktora atestācija.

Kas mūs vērtēja?

Vērtējumu veica LR Izglītības un zinātnes ministrijas apstiprināta ekspertu komisija 9 ekspertu sastāvā. Komisijas priekšsēdētājs - Valsts izglītības galvenais inspektors Artūrs Skrastiņš.

Kādos novērtējuma kritērijos tika novērtēta mācību iestāde?

1. Izglītības iestādes nolikuma un ar to saistīto iestādes reglamentējošo dokumentu (iekšējās kārtības noteikumu, skolas domes, pedagoģiskās padomes nolikuma u.c.) atbilstība normatīvajos dokumentos noteiktajām prasībām.
2. Obligātās izglītības izpilde.
3. Metodiskā darba organizācija:
 - * pedagoģu profesionālās izaugsmes novērtējums,
 - * izglītības iestādes bibliotēka.
4. Skolēnu veselības un drošības nodrošināšana:
 - * iekšējās kārtības noteikumi,
 - * skolēnu medicīniskā aprūpe.
5. Higiēnas prasību ievērošana un izglītības iestādes vide:
 - * materiālās bāzes atbilstība sanitārajām normām un darba drošības noteikumiem,
 - * izglītības iestādes sanitārais stāvoklis un tās apkārtnes sakoptība.
6. Sadarbība ar vecākiem, sociālās palīdzības un tiesībsargājošām organizācijām.
7. Izglītības iestādes pašpārvaldes darbības nodrošināšana.
8. Atbalsts personālam un tālākizglītības nodrošināšana.
9. Izglītības iestādes darba plānošana un analīze, izpildes atbilstība:
 - * pārvaldes struktūra, vadības kvalifikācija un tās pilnveidošana,
 - * vadības pienākumu sadale,
 - * vadības darba plānošana,
 - * izglītības iestādes struktūras,
 - * darba plānošana,
 - * datu bāze un tās izmantojums.
10. Izglītības iestādes obligātās dokumentācijas atbilstība normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.
11. Izglītības iestādes finanšu un materiālais nodrošinājums un tā izmantošanas efektivitāte.
12. Izglītības iestādes metodiskais un materiāltehniskais nodrošinājums, kas nepieciešams, lai organizētu valsts pārbaudes darbus.

Kā mums veicās?

Katrs kritērijs tika novērtēts līmeņos ar punktiem - augsts (3 punkti), labs (2 punkti), pietiekams (1 punkts), nepietiekams (0 punkti).

Izglītības iestādes akreditācijas metodiskie norādījumi nosaka šādu akreditācijas termiņu atbilstoši vērtējuma kopsavilkuma punktiem:

Vērtējuma kopsavilkuma punkti	Izglītības iestādes akreditācijas laiks
12 - 21	1 - 3 gadi
22 - 29	3 - 5 gadi
30 - 36	6 gadi

Esam ieguvuši termiņu 5 gadi. Tas ir labs rādītājs. Jāņem vērā, ka ekspertu komisijas darbs pēc nolikuma ir maksas pakalpojums, ko maksā pagasta pašvaldība. Tātad vismaz tuvākos 5 gadus mēs šos naudas līdzekļus ietaupīsim.

Līdzīgā procesā tika veikta arī vispārējās pamatzglītības izglītības programmas akreditācija. Iepriekš minētā ekspertu komisija arī programmas akreditācijai deva termiņu 5 gadi.

Skolas direktora atestācija bija saistīta ar akreditācijas procesu, to papildinot ar atsevišķiem jautājumiem.

Protams, esam apzinājuši arī nepilnības darbā, tās norāda darbības virzienus tuvākajam laika periodam. To ņemsim vērā.

Gribu teikt paldies visiem tiem, kas palīdzēja šajās ne visai vieglajās dienās. Protams, prieks par skolas vadības komandas darbu. Pirmkārt, es domāju vietnieces mācību un audzināšanas darbā Agritu Buračevsku un Daigu Kinu. Skolas vadība kopā sakārtoja dokumentāciju tā, lai būtu ērti parādīt komisijai. To pašu var teikt par grāmatvedes Selgas Krasovskas budžeta un finanšu dokumentiem. Sakārtotas arī arodorganizācijas lietas (priekšsēdētāja Ināra Krieva). Vietnieks saimnieciskajā darbā Valērijs Kalniņš spēja mobilizēt saimnieciski - tehnisko personālu. Patika Leldes Subateles rošiņās skolas bibliotēkā. Grūti mums būtu gājis bez datora speciālistiem Ijas Rozītes un Gunta Laperas. Guntis nodrošināja arī skolas prezentācijas muzikālo fonu (apkalpoja arī multiprojektoru). Iepriecināja mūzikas skolotājas Maijas Maļikenas aktivitāte skolēnu priekšnesumu sagatavošanā. Jāuzsver skolēnu un arī vecāku atsaucība mēģinājumos brīvlaika nedēļā. Mūsu mazais talants Māris Ciguzis (sk. Māra Ivanova) nepievlā. Skolnieces Māra Brūne un Dace Doķe skolas prezentācijā pozitīvi raksturoja skolēnu līdzpārvaldes darbu. Prieks par visiem šiem bērniem. Komisija atzinīgi novērtēja skolotājas Ineses Birzkopes sagatavotos skolas dzīves foto aprakstus. Domāju, ka viņai perspektīvā varētu uzticēt skolas muzeja veidošanu. Visiem patika skolotājas Aivas Skroderes veidotie ielūgumi un kopā ar floristi Daci Kaģi darinātie skolas vizuālā noformējuma darbi. Interesanti bija skolotājas Ventas Vekteres izstādītie skolēnu veidojumi un zēnu (sk. Lapers), meiteņu mājturības (sk. Buračevska) darbi, kā arī skolēnu radošo darbu konkursu materiāli (sk. Birzkope).

Nopietns pārbaudījums bija atklātās stundas. Izvēlētas bija krievu valoda (8.klasē) un vēsture (9.klasē). Skolotājas Indra Goba un Dina Oliņa bija ļoti rūpīgi pārdomājušas šīs stundas, un Valsts izglītības inspektors tām veltīja labus vārdus. Nopietni šīs stundas gatavoja arī klašu skolēni. Tas priecē. Pārliecināja skolotājas Rasma Ozoliņa izstrādātā 1.klases skolēnu adaptācija. Gribu uzsvērt ikviena skolotāja ieguldījumu, jo akreditācija ir arī visu skolotāju darba novērtējums.

Pozitīvi novērtēta sadarbība ar pagasta tiesībsargājošām institūcijām. Te es domāju pagasta sociālo darbinieci Aleksandru Ločmeli, pagasttiesas priekšsēdētāju Indru Mūrmieci un iecirkņa vecāko pilnvaroto Augustu Strazdiņu. Policijas darbinieku rošiņās skolā varam uztvert dažādi, tomēr tā ir mūsdienu realitāte.

Neatsverama bija z/s «Ezerkalni» palīdzība ēdināšanas jautājumos. Gribu minēt Lidiu Reiteri ar savām meitenēm (viņas visas mēs uzskatām par saviem skolas cilvēkiem). Paldies saku arī mediķiem Andrim Drikānam, Rasmai Vitolai un Anitai Vālei. Tomēr jāatzīst, ka šīs sadarbības formas ir abpusēji jāpilnveido un jāsakārto. Protams, vislielākais paldies pagasta padomei, jo īpaši priekšsēdētājam Kārlim Sedvaldam par atbalstu un sapratni šajā situācijā. Iepriecināja arī skolas domes priekšsēdētāja Viktora Bittes atbalsts un aktivitāte, iesaistot skolēnu vecākus. Skaidrs ir viens, skolas vadība visu nevarētu paveikt, tādēļ paldies arī tiem, kas palīdzēja ar morālo atbalstu.

Skolas direktors *Ģirts Grava*

Bet visi mēs no pagājušā un nākamības sastāvam

Dzejnieks I.Auziņš, G.Doķe, K.Kalniņš, prozaikis Ē.Hānbergs, dzejniece K.Apškrūma, G.Liepiņa, D.Buračevska, K.Goba Alūksnē konkursa «Bet visi mēs no pagājušā un nākamības sastāvam» noslēguma pasākumā 2003. gada 26. oktobrī.

Pasākuma veidotāji ļoti jauki bija pārdomājuši, kā pateikties katram konkursa dalībniekam. 3.vietas ieguvēju grupa saņēma Pateicības, 2.vietas - Atzinības (visi arī balvas), bet paši labākie trīs dzejas darbu autori un trīs prozas darbu autori saņēma naudas prēmijas un galvenās balvas. Tās pasniedza Alūksnes rajona padomes priekšsēdētājs J.Ceļamillers, žūrijas komisijas priekšsēdētāja K.Apškrūma, tās locekļi: dzejnieks I.Auziņš, publicists Ē. Hānbergs, filologes A.Arāja un I.Zilbere.

Latvijas kartē uz skatuves ekrānā vērojām vietas, no kurām darbi sanākuši vienkopus Alūksnē. Par katru autoru un viņa darbu tika pateikts kas zīmīgs. No Valmieras rajona konkursā piedalījās 3 Viesturskolas 11.klases meitenes, viena no Pārgaujas ģimnāzijas 11.klases, bet no Rencēniem Kalvis Kalniņš (šā gada pamatskolas absolvents) ar darbu Mana pasaule bez robežām, Guna Doķe (9.klase) - Es gribu pieskarties pasaulei, Gunta Liepiņa (9.klase) - Ceļā uz nākotni, Dana Buračevska (8.klase) - Kļūst sarežģītāk, bet interesantāk, Kristīne Goba (8.klase) - Latvija pasaulē ceļā uz nākotni. Kā studente LU Filoloģijas fakultātē savu darbu iesniedza Ilva Birzkope - Pa gaismas staru šodienā.

Rencēnieši saņēma Pateicības, Alūksnes keramiķa Uģa Puzuļa māla pegaziņus, Gundegas Saušas audzētās lieloģu dzērvenes, Alūksnes pilsētas un rajona tūrisma objektu bukletus, bet I.Birzkope - Atzinību un O.Vācieša jubilejai veltīto grāmatu Novembris.

Klausījāmie dzejoļus un fragmentus no uzvarētāju darbiem. Un kā jau visās jubilejās - milzīgs svētku klišēris un cienasta galds!

Esam gandarīti un priecīgi, ka Alūksnes rajona laikrakstā Malienas Ziņas 23. oktobra numurā ieraudzījām savas grupas fotogrāfiju pirmajā lappusē. Vēl tagad jūtamies kā uzvarētāji, jo izauklētos vārdus sevī un darbos izteicām kā milestības un cieņas apliecinājumus pa gaismas staru tik ātri aizgājušajam dzejniekam Ojāram Vācietim.

Ar šiem dzejnieka Ojāra Vācieša vārdiem izskanējis aicinājums piedalīties literārā konkursā, ko organizēja Alūksnes rajona padome un Alūksnes rajona laikraksts Malienas Ziņas sadarbībā ar Alūksnes pilsētas bibliotēkā darbojošos literātu klubu Ezerlāse.

Svinīgi mierīgā gaisotnē, klausoties Alūksnes Bērnu mūzikas skolas audzēkņu - dziedātāju un vijoļnieku meistarīgajā izpildījumā un vienlaicīgi ar acīm vērojot videofilmu par O.Vācieša vietām, divas stundas iegrimām daiļrades un emociju pasaulē.

Konkurss bija pulcējis kopā 67 autorus vecumā no 13-80 gadiem ar dažādu žanru un apjomu darbiem (pat dzejoļu krājumi un romāni) no 21 Latvijas rajona un Rīgas.

Rencēnu pamatskolas skolotāja *Inese Birzkope*

«PA OJĀRA VĀCIEŠA TAKU»

Pats dzejnieks uzskatīja, ka novembris ir pārdomu mēnesis, mums - viņa dzimšanas dienas un piemiņas laiks. Projektu konkurss «Pa Ojāra Vācieša taku» aicināja skolēnus no 8.-9.klasei un no 10.-12.klasei, profesionālās izglītības iestāžu studentus individuāli vai grupā izstrādāt pētniecisko vai veidot radošo darbu. Konkursa mērķis rosināja izpētīt un apzināt O.Vācieša personību un daiļradi, izvērtēt tās lomu mūsdienu kultūras procesos, rosināt jauniešu radošo pašizpaušmi, vērtību veidošanos, atklājot O.Vācieša personības un daiļrades nozīmi savā un savu laikabiedru dzīvē. Tā organizatoru saraksts pietiekoši garš: O.Vācieša muzejs, O.Vācieša fonds, Rīgas domes Izglītības jaunatnes un sporta departamenta skolotāju izglītības centrs, Izglītības un zinātnes ministrijas Izglītības satura un eksaminācijas centrs, Latviešu valodas un literatūras skolotāju asociācija, Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultāte un Izglītības un zinātnes ministrijas Valsts jaunatnes iniciatīvu centrs.

No Valmieras rajona konkursā iesaistījās 5 Valmieras ģimnāzijas meitenes, Rencēnu pamatskolas 8.klases skolniece Elīna Ozola ar darbu Ojārs Vācietis un viņa dzejoļu «asinsrite» manā zīmējumu akrostihā, kā arī LU Filoloģijas fakultātes 1.kursa studente Ilva Birzkope ar fotomateriāliem un atmiņu mozaīku Dzejnieka Ojāra Vācieša uzvārda tuvinieki Valmieras rajonā. Viņas darbs tika apbalvots ar Atzinības rakstu un O.Vācieša kopoto rakstu 10.sējumu.

Vērtēšanai bija iesniegt 82 projekti. Žūrijas komisija darbus grupēja 6 nominācijās: literārie jaunrades darbi, muzeja projekti, vizuālie darbi, pētnieciskie darbi, videoversijas un dzejas kompozīcijas.

31.oktobrī visi dalībnieki bija uzaicināti noslēguma pasākumā Rīgā BJC «Altona» un O. Vācieša muzejā.

Muzejā notika piemiņas brīdis dzejniekam un iepazīšanās ar pašu ēku, klausījāmies stāstījumu par O.Vācieša dzīvi un darbu.

Uz putnu figūriņām rakstījām novēlējumus dzejniekam jubilejā. Elīna to rakstīja gan no sevis, gan no 8.klases kolektīva, bet skolotāja Inese Birzkope no sevis un skolotāju kolektīva. Krāšņie putniņi pelēkajā dienā «salidoja» muzeja apkārtnes ozolos un ābelēs. BJC Altona pavadītajās stundās viesojāmies O.Vācieša dzejas pasaulē: uzstājās paši skolēni, dziedāja Ieva Akuratere, Aktieris Vilis Daudziņš runāja dzeju. Pie jauniešiem viesojās Dzejnieka dzīvesbiedre Ludmila Azarova un izteica pateicību par vēlmi meklēt un atrast ceļu uz Ojāra Vācieša dzeju.

Elīnai Ozolai palīdzēja arī klasesbiedri, pārrakstot ar roku 13 O.Vācieša dzejoļus. Viņa bija izvēlējusies pasapņot kopā ar trīspadsmi dzejoļiem, par katru no tiem zīmējot ilustrāciju. Katram dzejnieka vārda un uzvārda burtam Elīna meklēja atbilstošu dzejoļa pirmo rindu, salika tās kopā, uz izveidojās šāds akrostihs:

Otrreizējai pārkausēšanai...

Ja sapīts zirgs pēc atpīšanas zvieg...

Ārā liet...

Rokas salicis zem galvas,

Sēdēja un fantazēja

Visas pasaules puķes bez plūkšanas...

Ābelei palika piecdesmit zaru,

Cik man ir gadu?

Istabā bez vēdlodziņa...

Es paceļu to akmeni,

Tikai āboli krit...

Ir torņi,

Satika mani...

Elīna Ozola pie dzejnieka Ojāra Vācieša muzeja ar uzrakstīto novēlējumu un putniņa siluetu 2003. gada 31. oktobrī

Elīna secināja, ka 15 O.Vācieša dzejoļu krājumos visgrūtāk bija atrast dzejoļus, kuru pirmās rindas sākas ar ā vai o burtiem. Konkurssam tika iesniegti daudz vizuālo projektu, tā kā Elīnai konkurence bija liela (gandrīz visi vidusskolēnu darbi), tāpēc viņa neiekļuva godalgoto darbu sarakstā, taču pieredzes iegūšanai noteikti pasākums bija noderīgs.

Tikšanās sarīkojuma veidotāji mēģināja pasniegt atslēgas dvēselēm, lai pavērtu durvis uz mākslas un nojausmas pasauli, lai mācītu redzēt dziļāk un būtiskāk.

Inese Birzkope

MĀCĪBAS, ZINĀŠANAS UN IESPĒJAS...

Ir pagājis rudens ar zeltainām koku lapotnēm un gājputnu kāšiem. Dabā jūtams ziemas tuvums, un dienas kļūst arvien īsākas. Šis ir laiks, kad mācību gads jau ir iesācies, bet rezultātus vēl apkopot nevaram. Tomēr izglītība ir ļoti svarīga katra cilvēka dzīvē. Mazi bērni mācās par prieku kādam (sev, saviem vecākiem vai vecvecākiem, savai skolotājai vai kādam citam). Vēlāk mācīšanās motīvi mainās, protams, daļa bērnu mācās mērķtiecīgi ar domu, ka tas vajadzīgs viņiem pašiem. Mācīšanās ir nopietns uzdevums, kas veicams mūsu bērniem. Prieks par tiem skolniekiem, kas veiksmīgi tiek ar to galā! Viņu nav mazums, bet skolotāju un vecāku lielās rūpes ir par tiem bērniem, kuriem mācībās neveicas. Tikai tad, ja skolotāji un vecāki ir vienoti savās prasībās, varam gaidīt atbilstošus rezultātus.

Ar 2003./2004.m.g.stājas spēkā grozījumi Vispārējā izglītības likumā, kuri nosaka, ka, «ja izglītojamais nav ieguvis vērtējumu kādā no mācību priekšmetiem gadā vai kādā no valsts pārbaudījumiem (9.klasei ir jākārto 4 ieskaite un 2 eksāmeni) vai arī vairāk kā trijos no tiem saņemis vērtējumu, kas atbilstoši izglītības standartā noteiktajā mācību sasniegumu vērtēšanas kārtībai ir zemāks par 4 ballēm, viņam tiek izsniegta liecība.» (Latvijas Vēstnesis nr.169) Šie grozījumi liek nopietni pārdomāt situāciju, kāda varētu veidoties pavasarī.

Jau šobrīd ļoti jādāmā 9.klašu skolēniem un viņu vecākiem, protams, arī skolotājiem. Vecāki pirmos sekmju izrakstus jau ir saņēmuši, un viņiem savu bērnu iespējas ir labi pārskatāmas. Diezgan skaidrs ir tas, ka tikai tiem bērniem, kuri gadā saņemis vērtējumus 4 un augstāk, kā arī valsts pārbaudījumos ne vairāk kā trijos saņemis vērtējumu, kas zemāks par četri, būs iespēja pabeigt skolu ar Apliecību par pamatzglītību. Jārēķinās, ka tie skolēni, kam tas neizdosies, pabeigs skolu ar liecību un daudz mazākām iespējām izvēlēties, kur mācīties tālāk. Protams, var būt arī izņēmumi. Acīmredzot ir jādāmā, ka turpmāk izlaidums būs skolēna atvadišanās no skolas, nevis svētki par pirmā izglītības dokumenta saņemšanu.

Jau tagad notiek gatavošanās 1. semestra noslēgumam ar krāšņu Ziemassvētku eglī, dāvanām un balvām. Tas viss vēl būs, arī mācību priekšmetu olimpiādes un dažādi pasākumi, bet par tiem nākamreiz. Šoreiz vecākiem un visiem pagasta iedzīvotājiem gribas veltīt Ritas Gāles vārdus:

*Svētku priekam iedegt spuldzes,
Just kā plaukstā sveķi garo,
Un no sirds, kas sasilusi,
Izvērt jaunū gaismas staru!
Es jums dāvanai šais svētkos
Došu vienu siltu strēli,
Lai pa to kā vieglu tiltu
Aiziet vari, kurp vien vēlies.*

Būsim tik prātīgi, stingri un prasīgi, lai varētu palīdzēt saviem bērniem rast spēku un uzņēmību mācīties, sasniegt iecerēto un atrast savu vietu dzīvē! Gaidīsim vecākus skolā gan svētku reizēs, gan ikdienā, jo tikai sarunājoties var atrast pareizāko risinājumu jebkurai problēmai!

Rencēnu pamatskolas mācību pārzine **Agrita Buračevska**

AKTUALITĀTE

Kas notiek?

Novembris - laiks, kad daba ir atvadījusies no zeltītās rotas un gatavojas ziemas miegam. Viss šķiet drūms un nemīlīgs. Taču šis ir tas laiks, kad mēs vakaros varam būt kopā savā ģimenes lokā. Āra darbi ir padarīti, tāpēc mūsu darbošanās vakaros notiek istabās.

Gribu uzrakstīt savas pārdomas par redzēto un dzirdēto mūsu pagastā. Tās nebūs labas pārdomas, drīzāk nervozas un bēdīgas. Es gribu runāt par vecākiem un viņu pienākumu pret bērniem.

Pēdējā laikā presē esam dzirdējuši briesmīgas ziņas - kaut kur ir nosists bērns, kādā citā vietā bērns ir pamests atkritumu tvertnē, vēl kāds ir sadedzināts un tā joprojām. Man tās šķiet prātam neapveramas lietas, tāpēc arī rakstu.

Kādi tad esam mēs?

Es zinu, ka ir ļoti daudz ģimeņu, kur mājas silda patiesa un liela mīlestība. Taču mani uztrauc mājas, kur vakaros nav gaismas, bet bērns atrodas kaut kur ārā - ārā tāpēc, ka mājas nevienam nav vajadzīgs. Atliek tikai viens, meklēt draugus ārpus mājas un «mēģināt veikt varoņdarbus».

Ir bēdīgi katru mēnesi redzēt vienu un to pašu. Bērnu māmiņas, saņēmušas savu «bērnu naudas», pēkšņi vairs nespēj noturēt līdzsvaru. Acīmredzot, ieraugot šo naudu, dažām māmiņām zūd sapratne par to, kas tad būtu veikālā jāpērķ. Pašas sevi ir atcerējušās, bet par bērnu...?

Tādos brīžos manī rodas patiesas dusmas par viņām, šīm māmiņām, kuras ir atradušas savas iedvesmas avotu - alkoholu. Līdz ar to viss pārējais tiek aizmirsts. Es varētu te nosaukt kādas 4-6 māmiņas, bet viņas zinām visi tāpat bez nosaukšanas. Un šobrīd es jutos bezspēcīga, jo varu te gan rakstīt, gan izteikt savu protestu viņu mājās, bet no tā nekas nemainās. Nemainās tāpēc, ka tā ir ērtāk dzīvot, nevienam nav jāskatās acīs, nav jāsaka, kāpēc es nestrādāju. Un nepietiek dūšas pateikt arī savam bērnam - es nodzeru tavu naudu, jo negribu rūpēties par tevi. Mēs zinām, ka ir grūti nopelnīt naudu, ir grūti uzturēt ģimeni, bet ne jau tāpēc mēs visi sākam nodzerties. Varbūt, ja to - alkoholam paredzēto naudiņu, mēs sakrātu, spētu gan ar bērnu parunāt, gan arī kopīgi atpūsties. Un drūmie rudens vakari tad pārvērstos par sveču liesmu apspīdētu brīdi ģimenes lokā, kur uzplaiksnī silts mīlestības glāsts gan bērna, gan arī māmiņas sirsnībā. Varbūt šī mirkļa dēļ tomēr ir vērts pacensties. Mēs nevaram piespiest, bet varam cerēt, ka kādam tomēr pietiks gribasspēka, lai pateiktu - pietiek.

Ar nožēlu es domāju par tām mājām, kurās var iegādāties nelegālo alkoholu. Tās ir saucamās «točkas», kuru saimnieki savus makus piepilda uz citu nelaimes rēķina. Bet kāds bērns tajā pašā laikā paliek bez vakariņām, bez silti pateikta vārda, bez glāsta. Šie tirgoņi ir aizmirsuši, ka nodzerts genotips nespēj radīt pilnvērtīgu dzīvotspējīgu cilvēku. Bērns, kurš bērnībā ir redzējis tikai nodzērušos māti vai tēvu, ja tāds ir, pieaudzis savu dzīvi veidos pēc tāda paša parauga.

Es zinu, ka tie, kuriem adresētas šīs rindas, visticamāk, tās neizlasīs. Bet varbūt, ja prasīsim visi un nebūsim vienaldzīgi, tad kaut ko spēsim mainīt vismaz viena bērna dzīvē. Spēsim pasargāt to jauno paaudzi, kura nāks mūsu vietā.

Sociālā darba organizatore **Aleksandra Ločmele**

KULTŪRA

RENCĒNU KULTŪRAS NAMAM – 80

1920. gadā nodibinās Rencēnu Lauksaimnieku biedrība.

1921. gada 3. novembrī Rencēnu Lielo krogu piešķir Rencēnu Lauksaimnieku biedrībai.

1921.-1923. gadam Rencēnu Lauksaimnieku biedrība pārbūvē Lielo krogu par biedrības namu, ierīkojot tajā izrīkojumu zāli. Nams tiek iesvētīts 3. un 4. novembrī, piedaloties Ministru Prezidentam Zigfrīdam Meierovicam. Līdz biedrība nama izbūvei visi sarīkojumi notika pagasta valdes telpās. Lielā kroga pārbūvē lieli nopelni ir Lauksaimniecības biedrības priekšniekam Jānim Bērziņam no Ostermaņu mājām. Pie biedrības nama izbūves piedalījās visi pagasta iedzīvotāji ar ziedojumiem gan naudā, gan materiālos.

Šī nama nosaukums laika gaitā mainījis savu nosaukumu - Biedrības nams, Tautas nams, Klubs un Kultūras nams. Tāpat mainījušies un savu artavu devuši daudz un dažādi šīs ēkas saimnieki un pārvaldītāji.

Veicot pētījumus, no 1949. gada par nama vadītājiem ir strādājuši: Jānis Kiršblats, Dzirkstīte Melbārde, Zenta Lūse, Valda Auniņa, Vitauts Skujiņš, Vitauts Dainis, Brigita Šilberga, Ārija Lippe, Jadviga Dreimane, Leons Āķers, Rasma Tetere, Māra Steimāre, Zinta Grinvalde, Irēna Garais, Aldute Bankovska, Daila Prātiņa, Modra Gudre, Dace Ķikule, Ņina Upīte, Agita Šverna, Dzintra Zaķīte, Dita Vadmaļiņa, Genovefa Slucka, Edīte Bērziņa, Mārīte Saulīte.

Sešdesmitajos gados ar Vijas Kalniņas nopelniem šis nams ieguva kultūras nama statusu. Tādējādi nodibinājās vēl viena štata vienība, proti, mākslinieciskās daļas vadītājs. Šajos gados šo amatu ir veikuši: Brigita Šilberga, Ārija Dišlere, Valda (Auniņa) Abimeiceva, Anita Balode, Leons Āķers, Liga Grinberga, Jadviga Dreimane, Mihails (Cinmanis) Ozols, Sarmīte Grāpe, Dace Ķikule, Māra Kananoviča, Ginta Vektere, Selga Krasovska, Daila Prātiņa, Modra Gudre, Dita Vadmaļiņa, Dina Oliņa, Dzintra Zaķīte, Rita Beržinska, Sendija (Zukure) Kalniņa, Sandra Liepiņa

Rencēnu kultūras namā šajos pēdējos 60 gados darbojušies šādi kolektīvi:

- Rencēnu prāģeri - Vitauts Auniņš
- pūtēju orķestris - Jānis Akulis, Aivars Cepītis, Māris Bušmanis
- estrādes ansamblis - Aivars Trēziņš, Guntis Melbārdis, Aleksejs Fjodorovs
- diskotēka - Artis Krievs
- senioru, vidējās paaudzes, bērnu deju kolektīvu vadītāji - Aina Gustsone, Ērika Klapere, Mudīte Sprince, Ligita Lippe, Dace Ķikule, Inese Kuple, Daira Munce, Dzitra Brālēna, Adata Aleksandrs, Eva Gartmane, Jolanta Dreimane, Vineta Fleminga, Aigars Šutka, Daiga Kīna
- sporta dejas - Jolanta Elsons
- līnijdejas - Solveiga Ziediņa
- aerobika - Gunta Ūdriņa, Daiga Kīna, Mārīte Saulīte
- kustību pulciņš - Agita Piebalga
- vīru vokālais kvartets - Vitauts Auniņš
- sieviešu vokālais ansamblis - Vitauts Auniņš, Mihails Cinmanis, Maija Maļikena
- vīru vokālais ansamblis - Jānis Kļaviņš, Maija Maļikena
- jauktais koris - Ausma Tetere, Ruta Ozola, Rasma Āboliņa, Elmārs Talcis, Kārlis Liepiņš, Jānis Začs, Leons Āķers, Anna Gecēviča, Daina Krūmiņa, Aelita Ozoliņa, Ilga Melbārde, Inta Kalniņa, Ilga Ozerska, Laima Sproģe, Ilmārs Lāzo
- bērnu vokālais pulciņš - Sintija Paudere, Guntis Lapers
- dramatiskais kolektīvs - Andrejs Brēdermanis, Gustavs Kūlainis, Ārija Lippe, Linards Apinis, Brigita Šilberga, Mārīte Saulīte
- daiļrunātāju pulciņš - Inese Birzkope
- floristikas pulciņš - Maruta Beinerte
- klūgu pīšanas pulciņš - Sandra Liepiņa
- aušanas pulciņš - Mētra Klāra
- galda spēļu pulciņš - Arnis Ješkins
- dziesmu draugu kopa - Brigita Punkstiņa
- folkloras kopa - Brigita Punkstiņa, Irēna Garais

PRIECĪGUS JUMS SVĒTKUS!

Rencēnu kultūras nama vadītāja *Mārīte Saulīte*

POLICIJAS ZIŅAS**PAR SUŅIEM, KAĶIEM UN PAŠIEM**

Arvien vairāk mēs dzirdam par negadījumiem, kuros smagus miesas bojājumus nodara klaiņojošie suņi, kas diezgan bieži arī pārnēsā trakumsērgu. Saimnieki, kuru suņi nodarījuši cilvēkiem smagus miesas bojājumus, tiek saukti pie Kriminālatbildības Latvijas Krimināllikuma noteiktajā kārtībā. Rencēnu pagastā divi šādi gadījumi jau ir nosūtīti izskatīšanai Valmieras rajona prokuratūrā.

Suņu un kaķu turēšanas noteikumu 3. punktā teikts, ka pilsētu un pašvaldības attiecīgajās teritorijās:

3.1 organizē suņu reģistrāciju (izsniedz vienota parauga numurētus suņa reģistrācijas žetonus (tālāk tekstā - «žetons»)) un kaķu uzskaiti (sastāda sarakstus),

3.2 ja nepieciešams, ierobežo vai aizliedz suņu vai kaķu turēšanu, kā arī nosaka suņu un kaķu maksimālo skaitu vienā dzīvoklī vai mājā,

3.3 organizē klaiņojošo suņu un kaķu izķeršanu, izolēšanu un humānu eitanāziju, dzīvnieku liķu savākšanu un to iznīcināšanu vai utilizēšanu, ja nepieciešams, izveido attiecīgās struktūrvienības un nodrošina tās ar nepieciešamajām telpām, iekārtām un transportu (attiecīgās pašvaldības budžeta ietvaros),

3.4 ierāda un iekārto speciālus laukumus suņu pastaigām (laukumu uzturēšanas izdevumi tiek segti no attiecīgās pašvaldības budžeta) un minētajos laukumos nodrošina nepieciešamos sanitāros apstākļus,

3.5 divas reizes gadā rajona (pilsētas) veterinārajai pārvaldei iesniedz reģistrēto suņu sarakstu, kā arī datus par uzskaitīto kaķu un izķerto klaiņojošo suņu un kaķu skaitu,

3.6 kontrolē šo noteikumu ievērošanu.

Īpašnieku pienākumi

5. Īpašnieku (valdītāju) pienākumi ir šādi:

5.1. reģistrēt suņus attiecīgajās pašvaldībās un paziņot tām par kaķu skaitu. Jauniegtie suņi reģistrējami divu nedēļu laikā pēc to iegūšanas. Kucēni reģistrējami un kaķēni uzskaitāmi trīs mēnešu laikā pēc to piedzimšanas,

5.2 nodrošināt, lai suņiem, atrodoties ārpus telpām, mājām vai pagalmiem, būtu kaklasiksna ar tai piestiprinātu žetonu,

5.3 nodrošināt suņu un kaķu regulāru vakcinēšanu pret trakumsērgu. Dati par vakcināciju norādāmi valsts veterinārmedicīnas iestādes izdotajā vakcinācijas apliecībā,

5.4 segt izdevumus, kas saistīti ar suņu reģistrāciju un suņu un kaķu vakcinēšanu,

5.5 ārpus telpām suņus turēt tikai piesietus vai izolētā teritorijā (iežogotos pagalmos vai aplokos), ja nepieciešams, izlikt uzrakstu «Nikns suns», nepieļaut dzīvnieka uzbrukšanas iespējamību cilvēkiem,

5.6 izvest suņus pastaigā tikai līdz 1,5m garā pavadā un ar uzliktu uzpurni (izņemot dekoratīvos suņus un suņus, kas speciāli apmācīti invalidu apkalpošanai). Bez pavadas un uzpurņa suņus atļauts turēt vai palaist tikai suņu pastaigu un apmācību laukumos, medībās, ganot dzīvnieku ganāmpulkus, kā arī noziedznieku aizturēšanas operācijās (tiesību aktos noteiktajā kārtībā),

5.7 pilsētās un citās apdzīvotajās vietās, vedot dzīvniekus pastaigā, ņemt līdzi inventāru ekskrementu savākšanai (ja dzīvnieki tos atstājuši ārpus vietām, kuras paredzētas dzīvnieku pastaigām),

5.8 sabiedriskajos transportlīdzekļos pārvadāt suņus tikai pavadā un ar uzliktu uzpurni, kaķus un dekoratīvos suņus - konteineros vai grozos, ievērojot attiecīgā transportlīdzekļa lietošanas noteikumus. Obligāti jābūt klāt vakcinācijas apliecībai.

6. Īpašniekiem (valdītājiem) aizliegts:

6.1 turēt suņus un kaķus, kas nav reģistrēti (uzskatīti) un vakcinēti pret trakumsērgu,

6.2 cietsirdīgi izturēties pret suņiem un kaķiem, atstāt tos bez aprūpes vai pamest. Īpašniekiem (valdītājiem), kuri nevēlas turēt minētos dzīvniekus, tie jānogādā eitanāzijai,

6.3 pieļaut, ka suņi un kaķi piemēslo dzīvojamās vai sabiedriskās telpas un apdzīvoto vietu teritoriju,

6.4 laist suņus un kaķus apstādījumos, pieļaut, ka suņi un kaķi bojā apkārtējo vidi, ierasties ar tiem veikalos, skolās, stadionos, pludmalēs, bērnu spēļu laukumos, kā arī citās masu pulcēšanās vietās un pasākumos (ja tas nav īpaši paredzēts), peldināt suņus un kaķus cilvēku atpūtas vietās un peldvietās.

11. Par katru gadījumu, kad īpašniekam piederošie (valdītāja valdījumā esošie) suņi, kaķi vai citi mājdzīvnieki ir kontaktējušies ar plēsīgiem savvaļas dzīvniekiem vai klaiņojošiem suņiem vai kaķiem vai tos ir sakoduši minētie dzīvnieki, vai ir aizdomas par īpašniekam piederošo (valdītāja valdījumā esošo) dzīvnieku saslīmšanu ar trakumsērgu, īpašniekam (valdītājam) nekavējoties jāziņo vietējam valsts veterinārajam dienestam un jāveic nepieciešamie pasākumi savu (cietušo vai slimo) dzīvnieku izolācijai.

13. Īpašniekiem (valdītājiem), no kuru suņiem vai kaķiem ir cietuši cilvēki, par to nekavējoties jāziņo valsts veterinārajam dienestam un Vides veselības centra vietējai institūcijai, lai veiktu attiecīgo dzīvnieku apskati un novērošanu un sniegtu medicīnisko palīdzību cietušajam cilvēkam.

Suņu un kaķu turēšanas noteikumu 17.punkts nosaka, ka «suņi un kaķi, kuri bez īpašnieka (valdītāja) klātbūtnes atrodas uz ielas, tirgos, laukumos, pludmalēs, sabiedriskajos transportlīdzekļos un citās sabiedriskajās vietās, uzskatāmi par klaiņojošiem. Par klaiņojošiem uzskatāmi arī suņi un kaķi, kuru īpašnieks (valdītājs) nepilda šo noteikumu» - īpašnieku (valdītāju) pienākumi.

Šo pašu noteikumu 18.punkts nosaka, ka «klaiņojošos suņus neatkarīgi no to sugas, arī ar uzpurni un kaklasiksnu ar tai piestiprinātu žetonu, un klaiņojošos kaķus

izķer un izolē pašvaldību izveidotās struktūrvienības», bet 19.punkts - «par zaudējumiem, ko cietušajam nodarījuši neregistrēti klaiņojoši suņi vai neuzskaitīti klaiņojoši kaķi, tiesību aktos noteiktajā kārtībā ir atbildīga attiecīgā pašvaldība».

Bet tagad par cilvēkiem. Rencēnu pamatskolas skolēni izdara Krimināllikuma pārkāpumus, kuru rezultātā viņi tiek saukti pie Kriminālatbildības - Ivo Mūrnieks un Kristaps Mūrnieks, Uldis Ārgalis, Kārlis Geļeva. Šie jaunie likumpārkāpēji izdarījuši vairākas zādzības un huligāniskas darbības. Ierosinu skolai, kultūras namam un pagasta pašvaldībai, kā arī vecākiem un vietējiem uzņēmējiem pievērst pastiprinātu uzmanību mūsu jaunās paaudzes brīvā laika organizēšanai. Rencēnu pagasta pašvaldībai ierosinu pieņemt saistošos noteikumus, kuri arī reglamentētu nepilngadīgo atrašanās laiku ārpus mājām.

Vēl gribu iedzīvotājus atgādināt - atstājot mašīnas uz ielas, aizslēdziet tās, tāpat neatstājiēt neaizslēgtas savu īpašumu durvis, kā arī neatstājiēt tajās atslēgas, kā ļoti bieži mēdz būt, tas palīdzēs jums izvairīties no nepatīkšanām.

Tuvojoties ziemas sezonai, vēlreiz pārbaudiet savu īpašumu apkures sistēmu kārtību.

Rencēnu iecirkņa inspektors *Augusts Straziņš*

VĒSTURE

ATMIŅU GRAUDI NO PĒDĒJĀ KARA RUDENS

Kad šķita, ka ne padomju, ne vācu lidmašīnas un tanki, ne karavīri ar šautenēm vairs netraucēs iebiedēto ļaužu dzīvi, sākās rudens ražas novākšana Rencēnu pusē. Labība bija augusi un dāsnī nobriedusi, steidzami savākta un gaidīja kulšanu. Šis laiks bija 1944.gada rudens.

Es dzīvoju «Sedaskalnos». Mani, sešpadsmitgadīgu puisi, par kuļmašīnas kurinātāju salīga Oleros dzīvojošais Alfrēds Blumers no Ragaiņu mājām. Viņam piederēja viena un brālim otra kuļmašīna un tvaika mašīna - saukta par dampi, kas darbināja to. Rencēnieši bija mūs uzaicinājuši izkult bagāto ražu.

Mūsu darba maršruts sākās no Mūrķroga, Baložiem, Rencēnmuižas līdz pat Lizdēniem. Kūlām līdz pat februāra vidum, kad manu darba devēju padomju vara arestēja un izsūtīja uz Sibīriju. Pēc diviem gadiem stiprais vīrs bija miris. Paliku viens. Silto laiku nomainīja ziema. Pēdējā māja, kur paspēju labību nokult, bija Vecstāranči. Gaidīja arī citur, taču kur man vienam lielā aukstumā un sniegos pārvietoties ar tvaika mašīnas kūlāju. Apsaldēju kājas, uzmetās augoņi. Tik daudz pratu kā «iekonservēt» mašīnu un devos mājās ārstēties.

Atmiņās pārcilāju domas par Rencēnu puses mājām un cilvēkiem. Jā, visur mūs ēdināja, bieži ar aitas gaļas zupu, kāpostiem, citur dāsnī, citur pieticīgāk. Arī 1945. un 1946.gadā rudenī turpināju strādāt pie labības kulšanas, jo šo prasmī biju tīri labi apguvis.

Ārija Luziks Aloja

CILVĒKOS EJOT

DĪVĒ KĀ PASAKĀ AR LAIMĪGĀM BEIGĀM

Ar Moricas kundzi iepazīnos Rencēnu kapu Svecīšu vakarā, kad saule silti rudenīgajā pēcpusdienā apspīdēja zem dzīvības koku zariem gaišo kapu plāksnīti, uz kuras uzrakstītais lika piestāt maniem soļiem un uzrunāt blakus uz soliņa sēdošos -

SIETNIEKU ĢIMENE

Jānis Sietnieks ir pirmais, kas šajā kapsētā guldīts 1933. gadā

Šeit atdusas cilvēks, kas mīlējis savas mājas un savu zemi, jo tieši viņš savu zemes gabalu, kuru dēvējam par sivēnasti, uzdāvinājis Rencēnu pagastam kapsētas ierīkošanai un baznīcas celšanai. Šogad apīrit 70 gadu. Tā pēc nedēļas atkal svētdienā - pavisam baltā un pārāgri sniegotā ziemas dienā, ieejot Jaunbalceru mājas pagalmā, redzu nenobīrušo koku lapu vainagā stārķu vīto ligzdu, vēl nezinot, cik svētītas ir bijušas Sietnieku ģimenes paaudžu paaudzes.

«Mans vecaistēvs Jānis dzimis 1875. gada 19. maijā astoņu bērnu ģimenē, kaut arī vecmāmiņai bijušas četrpadsmit dzemdības. Vecamtēvam kā par brīnumu nepatika apstrādāt zemi, tāpēc mājas darbus darījuši brāļi. Toties viņam interesēja tehnika. Tad barons, īsti nezinu pateikt, kāpēc, iedevis desmit zelta rubļus, kas tajā laikā bijusi liela nauda, jo govs vien jau maksājusi trīs rubļus. Un tā viņš ar šiem desmit rubļiem aizgāja pasaulē laimi meklēt ar četru klašu izglītību draudzes skolā. Aizgāja pasaulē laimi meklēt kā pasakā,» stāsta Jāņa Sietnieka mazmeita Irēna Morica, kas vecotēvu piemin ar lepnumu par to, ka viņš bijis kā piemērs - kas ir latvietis un ko latvietis ar stipru gribu var izdarīt.

I. Morica, vērpjot vectēva dzīves gājumu, atceras, ka viņam līdzī uz Rīgu devušies arī divi draugi ar iesaukām Melnais Ķuzis un Baltais Ķuzis, no kuriem viens bijis Endzelīna brālis, kas dzīvojis Cēsīs, savukārt otrs bijis pazīstams ar Kārli Ulmani, un, uzzinot, ka Ulmanis nāks pie varas teicis, ka nu tēvzemei pienāks uzplaukuma laiki un būs kārtība. «Trijātā tad nu viņi aizgāja uz Rīgu, kur Jānis bija par mācekli provodņikā, kur bijušas arī zaldātu kazarmas. Tur viņus pieņēma kā pulka dēlus, līdz zaldātiem kādu dienu bijis rīkojums pārcelties uz Pēterburgu. Mana vecāmāte Lizete iepazīsinies un apprecējusies ar viņu, kad viņš bijis jau toreiz slavenās firmas SIEMENS, kas gatavoja dažādus čuguna izlējumus, vecākais meistars. Tā kā viņš pelnīja 500 rubļus mēnesī, tad naudu sūtīja uz mājām,» vēl Irēna Morica piemin interesantu faktu, ka Jānis un Lizete atbraukuši uz Burtņiekiem un salaulājušies baznīcā, kad gaisā virmo revolūcijas vēsmas, un, šķiet, atkal devušies atpakaļ uz Pēterburgu.

Tomēr pienāk laiks, kad jāatgriežas Latvijā. Tad Jānis pabijis kādu laiku Alūksnē un tikai pēc tam atnācis uz Valmieru un tad uz laukiem. Ulmaņa valdīšanas laikā Rencēnos uztaisījis stērķeļfabriku, ar kuras palīdzību Rencēniem ražoja strāvu, bet pa ziemu izstrādājis Sedā kūdras purvu. Tas viss ticis darīts, lai ģimene, kur auga Rolands, Normunds un Regīna (Irēnas māte), būtu pārtikusi.

Jautājot, kāds bijis iemesls zemes dāvināšanai Rencēnu pagastam kapsētas ierīkošanai, Irēna atbild: «Rencēniem jau nebija ne savas kapsētas, ne savas baznīcas, un Burtnieki bijuši pārāk tālu. Runā, ka tolaik Burtnieku draudze mācītājs bijis ļoti dusmīgs un negribējis iesvētīt kapsētas zemi.» Rencēnu pagasta hronikā fiksēts fakts, ka tikai pēc gada, kad ar plaušu karsoni mira Jānis Sietnieks, tas ir, «1934. gada 9. septembrī Burtnieku draudze mācītājs Briedis iesvēta Rencēnu kapsētu». Jāņa Sietnieka mazmeita atceras mātes stāstīto, ka Jānis gribējis redzēt Jaunbalceru mājas, tāpēc arī kapakmeņa plāksne novietota uz māju pusi. «Tā bija ziema, kad meža vidū stāvēja viena pati kapu kopiņa,» stāsta mazmeita, vērojot fotogrāfiju.

Turpmākajos dzīves likločos Irēna Morica atceras mātes stāstīto par 1940. gadu, kad Latvijā ienākuši krievi. Sāpīgs brīdis bijis 1945. gads, kad Sietnieku Jaunbalceros darbojusies čeka. Pēc mātes teiktā Irēna pieļauj, ka cilvēki esot turēti pirtī un pagrabā, savukārt pēc citu teiktā čeka esot darbojusies aiz kūts. «Tā ir mana vislielākā sāpe,» teic Irēna, «jo esmu tukšu muti izrunājusi, gribēdama zināt, kur ir šis masu kops, par kuru runā un kurā tika apglabāti mūsu kaimiņi un draugi. Tāpēc vien māte nav gribējusi atgriezties šajās mājās. Bet es atkal gribētu, lai mācītājs šo vietu iesvēta un es uzstādītu rozes.»

Irēna Morica, par spīti cilvēkiem, kuri gribējuši par visu varu pirkt vectēva māju vai vienkārši «atņemt» citā ceļā, jau trešo gadu pavada savās dzimtajās mājās, kurās atrodas krāsnis, kādas nav būvētas kaimiņos. «Iespējams, ka vectēvs atsūtījis kādu meistarū no Pēterburgas,» smaidīdama saka Irēna. «Man šeit patīk un arī meitai, kad atbraucam no Rīgas šaurības. Mēs lepojamies, kā esam jau sakopušas mājas apkārtni, un redzam, cik daudz darba un līdzekļu prasis mājas remontdarbi,» lūkojoties pa stikla verandas durvīm uz Jaunbalceru laukiem, kur meitas Ullas sapnis ir redzēt viļņojošos labības lauku, saka Irēna, kura šogad sagaidījusi to brīdi, kad arī viņa var izbaudīt ziemas priekus.

«Mums jau te garlaicīgi nav, jo lejā upītē bebri grauž alkšņus un veido dambjus, tāpat mājas tuvumā uz ozolzīlēm nāk mežakuilis, kuru kaimiņš Haralds nosaucis par Ferdinandu. Atceros gadījumu, ka pie ozola uz zīlēm bija atnācis kāds buks. Es tādu izdevību negribēju palaist garām un gāju pēc fotoaparāta. Kad klusi vēru logu, viņš saosījās, taču nebēga - gluži otrādi - piesita kāju un sāka riet, un nākt uz manu pusi tuvāk. Tā viņi bieži izstaigā upītes krastus.»

Laiks atstājis daudz atmiņu par vecotēvu Irēnai Moricai, par kurām zina stāstīt arī viņas audzētās rozes, kas, vēl negaidījušas pēkšņo ziemu, lūdz pēc egļu zaru segām, par kurām saimniece noteikti teicās parūpēties, tāpat kā kopjot piemiņas vietu savam vecamtēvam, lai rencēnieši atcerētos, kam jāpateicas par vietu, kur aizgājušie teic:

*Mīļi un draudzīgi mēs dzīvi pavadījām,
Tagad mēs mierā dusam.*

Jānis Sietnieks ar kundzi Lizeti

SPORTS

TENISS UN NOVUSS – SPORTS UN ATPŪTA

Tuvojas mūsu Latvijas Republikas 85. dzimšanas diena. Tuvojas arī šā gada beigas, tāpēc šajā sakarā gribētos atskatīties uz sporta dzīves aktivitātēm mūsu pagastā.

Šogad ir notikušas sacensības galda tenisā un novusā. Neskatoties uz vēlo pavasari, notikuši Limonādes turnīri. Piedalījāties pašvaldību sporta spēlēs Rūjienā. Futbolisti startēja minifutbola čempionātā. Notika gadskārtējie Sporta un atpūtas svētki Rencēnos.

Pateicoties pagasta atvēlētajiem līdzekļiem, ir veikta tenisa inventāra iegāde, bijušā basketbola laukuma seguma atjaunošana un nožogojuma uzlikšana gar laukumu.

Nodarbības notika trīs reizes nedēļā, un tajās iesaistījās retāk vai biežāk - Māris Savickis, Jānis Krievs, Karīna Ješkina, Artūrs Dambītis, Toms Graudiņš, Kristaps Šverns, Ivars Šverns, Ivo Mūrnieks, Kalvis Kalniņš, Kārlis Geļeva, Uldis Ārgalis, Oskars Ķibermanis, Jānis Ķibermanis, Arnolds Balodis.

No šiem bērniem Karīna Ješkina, Māris Savickis un Jānis Krievs gribēja nopietnāk nodarboties ar tenisu un trīs reizes nedēļā sāka trenēties Valmierā pie trenera A.Andersona.

Pašlaik traģiska negadījuma rezultātā netrenējas Māris Savickis. Varu piebilst, ka pašlaik Māris sāk atveseļoties, un cerēsim, ka viņš drīz būs mājās.

Septembrī notika Pirmais Rencēnu tenisa turnīrs. Pēc priekšsacīkstēm līderis bija Māris Savickis, taču objektīvu iemeslu dēļ finālā nepiedalījās.

1. vietu šajā turnīrā izcīnīja Kalvis Kalniņš,
2. vietu - Jānis Krievs,
3. vietu dalīja Karīna Ješkina un Artūrs Dambītis.

Notika arī sezonas noslēguma sacīkstes tenisā Valmierā, kur savās vecuma grupās Māris Savickis izcīnīja 3.vietu, Jānis Krievs 2.vietu, bet Karīna Ješkina 3.vietu.

Es uzskatu, ka tādā veidā blakus ģimenei un skolai varētu nodarboties ar bērniem, lai viņi augtu veselīgi un laimīgi.

Rudens un ziemas periodā sportošana notiek kultūras nama zālē - ceturtdienās no plkst.17.00 - 20.00, bet svētdienās no plkst.12.00 - 15.00. Decembrī ir iecerēts turnīrs galda tenisā un novusā.

Domāju, ka sakarā ar ieiešanu Eiropas tautu saimē ir jāvelta daudz vairāk līdzekļu sporta un fizikultūras atbalstam mūsu pagastā, neaizmirstot par sporta zāles celtniecību. Bez kvalitatīvas sportošanas un aktīva dzīvesveida mēs nevarēsim iekļauties mūsdienu trauksmainajā un prasīgajā dzīvē.

Kā teicis Kārlis Ulmanis savā runā sporta svētkos Rīgā 1934. gada 23. septembrī:

Sports ir pievilcīgs, skaists un daudzapsološs, kaut arī ne bez grūtībām esošs. Mēdz dažkārt teikt, ka sports ir atpūta, laika kavēšana. Un tas arī ir labi, jo tā ir ļoti veselīga atpūta. Bet sportā bez šīs īpašības ir saskatāms un atrodams vēl daudz vairāk. Sports ir visā pasaulē atzīts līdzeklis audzināt sportistus un caur viņiem visā tautā drosmi, spēku, apķērību, gribu, izturību un neatlaidību. Un visu to disciplinētā formā, stiprinot godprātību, taisnīgumu, pienākuma apziņu pret uzdevumu, pret saviem biedriem.

Arnīs Ješkins

ES PALIEKU GAIDĪT

Ar šādiem dziesmu vārdiem uz atkalredzēšanos palika gaidīt tie, kas bija atnākuši uz latviešu deju grupas Tranzīts uzstāšanos šā gada 1. novembrī Rencēnu kultūras namā, kas jau kļuvusi kā tradīcija - ik rudeni Tranzīts ciemojas pie mums. Šī latviešu deju grupa pazīstama ar saviem oriģināliem dziesmu tekstiem, kurus raksta pats grupas solists Ralfs Rubenis, kā arī ar deju izpildījumu. Interesanti arī tas, ka Ralfs vienmēr meklē jaunas tehnoloģijas iespējas mūzikas aranžēšanai, un klausītājiem - gan jauniem, gan jau gados - patīk, jo Tautas partijas rīkotajā dziesmu konkursā Tranzīts ar dziesmu Strauts ieguva godpilno trešo vietu, apliecinot klausītāju uzticību. To, kā grupa jutās uz Rencēnu kultūras nama skatuves, noskaidroja Dana, Elīna, Sintija un Kristīna intervijā ar Tranzīta puisiem.

Kad uzgāji uz skatuves, kādas bija sajūtas?

R.Rubenis: Jutos kā uz slīpas skatuves un arī skatījos uz jums slīpi.

Vai pirms uzstāšanās bija uztraukums?

Ralfs: Nebija laika uztraukties.

Vai jau bērnībā gribēji kļūt par mūziķi?

R.Rubenis: Jā! Mana tante, kura pirms neilga laika aizgāja mūžībā, bija teikusi, ka būšu ļoti labi pazīstams un man būs sava grupa.

Kā izvēlēties grupas sastāvu?

R.Rubenis: Sākumā bijām tikai divi un meitenes. Tad viss pajuka, un ieliku avīzē sludinājumu, ka meklēju dejotājus.

Kur dejotāji mācās soļus?

Dejotājs Edijs: Soļus mēs paskatāmies no klipiem. Nav jau tā, ka špikojam, bet pasmeļamies idejas, un arī pašiem reizēm kaut kas iešaujas prātā, tad visu to mēģinām salikt kopā.

Vai kādreiz aizmirstas vārdi?

Ralfs: Jā. Dažreiz mēdz tā gadīties, tad vārdus man palīdz atcerēties publika, kas dzied man līdz.

Vai esat uzstājušies ārpus Latvijas?

R.Rubenis: Pagaidām vēl ne.

Vai drīz gaidāms jaunais grupas albums?

Ralfs: Jā. Tas jau gaidāms ir visu laiku, bet kaut kad uz pavasari varētu būt.

Kā mēdz būt ar publiku? Vai vienmēr tā ir atsaucīga?

Ralfs: Nē. Dažreiz pat īsti nevar saprast, jo cilvēki stāv un nopietni skatās uz mani un, kad dziesma beidzas aplaudē. Pēc manām domām atsaucīga publika ir tāda, kas dzied līdz, lēkā un dejo. Pagaidām tur, kur esam bijuši, nav redzēta tik atraisīta publika, kā šoreiz tas ir Rencēnos. Pat pagājušā gadā tādu neatceros.

Pēc cik ilga laika Jūs atkal brauksiet uz Rencēniem? Kāpēc tikai pēc gada?

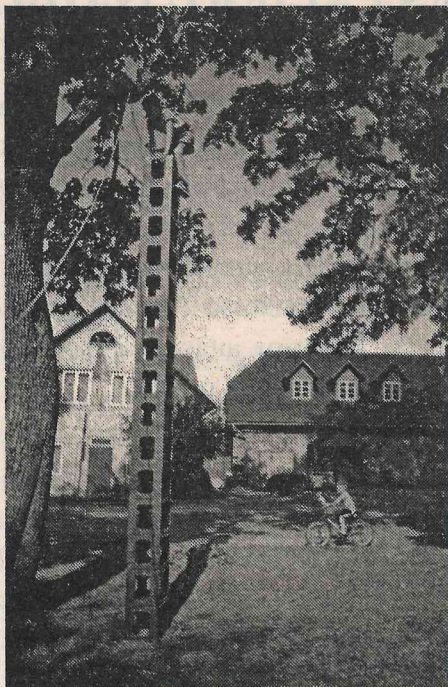
Ralfs: Pēc gada tika tāpēc, ka jums pašiem nebūtu interesanti, ja mēs brauktu biežāk.

Interviju sagatavoja
Dana, Elīna, Sintija un Kristīna

AZKAVĒJIES PALDIES JEB DODOT GŪTAIS NEATŅEMAMS

Šogad Rencēnu Sporta un atpūtas svētkus rotāja salmu tautu meita

Kāpšana augšup pa alus kastēm bija vispieprasītākā un izrādījās, ka drosmīgākās bija meitenes

Lielās lelles – suns Gunis un zaķis Žanis dzīvoja līdzī gan bērnu veiksmēm un neveiksmēm

Laiks skrien tik ātri. Jau aizsteigušies 2 mēneši kopš saulainās sestdienas, kad Rencēnu centrā Sporta un atpūtas svētku veiklības stafetes pulcēja ap 90 bērnu. Kaut arī Valmierā bija 720 gadu jubilejas pasākums, arī pie mums dalībnieku netrūka. Galvenais bija saulaina diena, un pasākums notika. Bija gan piepūšamās atrakcijas, gan lielās lelles – suns un zaķis, kuras ar nevilnotu interesi dzīvoja līdzī bērnu veiksmēm un neveiksmēm. Es domāju, ka šogad organizatorus varētu uzslavēt par stafešu dažādību, jo veiklību varēja izmēģināt bērni 3 vecuma grupās un pavisam bija sagatavoti 14 dažādi pārbaudījumi. Kāpšana augšup pa alus kastēm bija tik pieprasīta, ka drošinātāji dienas beigās bija patiesi piekusuši, bet kāpt gribētāju rindas vēl nebeidzās. Turklāt drosmīgākās izrādījās meitenes. Kamēr mammas izpildīja smalkus darbus, vīri cīnījās spēka

spēlēs un arī šeit secinājums viens – azarta nepietrūka ne vieniem, ne otriem.

Mēs saprotam, ka šogad laika apstākļi mūs nemaz nelutināja, un šīs divas saulainās nedēļas bija kā radītas darbam, bet liels prieks par tiem, kas piedalījās, un izbrīvēja starp iekavētajiem rudens darbiem šo brīvo brīdi sev un savai ģimenei. Saprotot lauku cilvēku aizņemtību, bet bērnu vērmi piedalīties visur, bijām demokrātiski un ģimeņu stafetēs startēt varēja apvienotās ģimenes vai vienkārši draugi.

Tāpat kā katru gadu spraiga izvērtās arī sacensība ielu basketbolā. Sponsori bija tik dāsni, ka šogad pat bija paredzējuši divas vecuma grupas, bet diemžēl sacensība pamatskolas vecuma grupā izpalika, jo bija pieteikusies tikai viena komanda, kurai tad arī tika pārsteiguma balvas par piedalīšanos.

Par balvām un par to, lai šis pasākums varētu noritēt tā, kā tas notika, es esmu parādā daudzus lielus paldies. Tāpēc tapa šis raksts, un es gribu pateikties par atbalstu Rencēnu pagasta padomei, Rencēnu pamatskolas kolektīvam, Indrai Gobai, Dinai Oliņai, Ģirtam Gravam un Guntim Laperam personīgi, Rencēnu kultūras namam un daudziem Rencēnu uzņēmējiem – SIA «Lietkoks», SIA «Saime», SIA «Dēļas», z/s «Mežiņi», SIA «DO» Rencēni, firmai «Optirok» un Uģim Banderam personīgi. Paldies Raimondam Indrānam, Imantam Elsonam, Dainim Bergam, Aigaram Lapsam un Leo Dreimanam personīgi. Paldies veikala DO sadarbības firmām – Rūjienas piensaimnieks, «Margota», «Unifeks», «Līvu» alus un «Aldaris».

Paldies Ilonai Anšmitei un viņas domubiedriem, kas palīdzēja realizēt ideju par salmu tautu meitu.

Es domāju, ka ieguvēji bijām visi – gan pasākuma atbalstītāji, gan tie, kas piedalījās.

Vēlreiz paldies visiem, kas palīdzēja!

Dace Čilipāne

AICINĀJUMS!

Ilona Anšmite

Ja tev patīk aust, bet nav kur to darīt, ja tu gribētu to darīt, bet vienkārši nemāki, pievienojies mums!

Nedaudz par mums. Mēs darbojamies bijušās kafejnīcas «DO» telpās Rencēnos Valkas ielā 1a. Pašlaik mēs esam 10, kaut gan uz Lieldienu izstādi šajā gadā mums bija 16 dažādu autoru darbiņu. Viens no tiem bija Rencēnu pamatskolas skolnieces Anetes darbs. Mūsu skaits ir mainīgs, jo nekad nevar zināt, kad būs mājas darbi padarīti un kāda jauna ideja ienākusi galvā. Mūsu rīcībā ir 7 stelles un mūsu nodarbību laiki ir ļoti elastīgi, jo, patiesību sakot, tā varētu būt jebkura mēneša diena. Skolotāja gan brauc pie mums noteiktās mēneša dienās. Bet strādājam mēs, kā nu kura, cita darb dienās, cita brīvdienās, kad kurai vairāk laika un vēlšanās.

Mēs esam jauns kolektīvs - tikai vienu gadu vecs. Es domāju, ka darbīgs. Pagājušo gadu uzsākot, piedalījāmies Ziemassvētku izstādē kultūras namā un uz Lieldienām sarīkojām lielāku izstādi pie sevis. Pēc tam uzņēmām ciemiņus no Gīterslo apgabals Vācijā, un rezultātā augustā ar rajona padomes atbalstu Ilona Anšmite ar mūsu darbiem nokļuva gadatirgū Vācijā. Daži no tiem patika vācu kundzēm un tagad rotā viņu mājas. Mēs apzināmies, ka mums vēl ļoti daudz ir jāmācās, bet aušanā ir tik daudz jauku lietu, ko var iemācīties. Tāpēc, ja to vēlies darīt arī tu, tad pievienojies!

Informācija veikalā «DO» pie Daces vai pa telefonu 422476 (vakaros), mob.t. 9144926.

Širsnīgi sveicam jubilārus novembrī!

Nepūlies iemantot pasauli -
Tā jau ir tevī,
Kad tu ej pa sauli
Un saullēktus glabā sevī.

Nesteidzies sagaidīt rietu -
Tas jau ir tevī.
Ik rītus un norietus
Tu piedzimstot glabā sevī.

Izproti vienīgo - iespēju
Kļūdities sevī,
Ja rīti un norieti
Neglabās skaidrību tevī.

L. Ikere

- 50 gadi **Ansons Mārtiņš** 9.11.
 Māris Andriš 29.11.
- 55 gadi **Cirulis Dzintars** 16.11.
- 60 gadi **Savickis Leons** 13.11.
- 65 gadi **Bariss Guntis** 18.11.
 Kļujevs Leonids
- 70 gadi **Ozoliņš Jānis** 4.11.
- 75 gadi **Students Dzintars** 15.11.
- 80 gadi **Brante Velta** 17.11.

Atvainojamies oktobra jubilāriem **Hildai Sedvaldei** un **Šķiņķim Oskaram!**

Rencēnu Ziņas

Sludinājumi

Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības «Variants» velde atgādina iedzīvotājiem nomaksāt sakrājušos komunālos parādus, pretējā gadījumā tiks veiktas paredzētās sankcijas pret dzīvokļu īpašniekiem.

A t g ā d i n ā m, ka nenokārtoti maksājumi kavē laikā veikt paredzētos mājas renovācijas darbus.

Dzīvokļu īpašnieku vārdā pateicamies **Ojāram** un **Dacei Čilipāniem** par bezmaksas transportu jumta seguma piegādē.

Tūrisma informācija!

24. novembrī plkst. 16.00 Valkas ielā 1a (bijušajās kafejnīcas «DO» ēkā) uz tikšanos tiek aicināti tie pagasta iedzīvotāji, kuri jau ir iesaistījušies tūrisma darbā, un tie, kuri to vēlētos.

Iepazīsimies ar jauno tūrisma karti un 5 tūrisma maršrutu karti (izveidotas ES PHARE projektā Tūrisma attīstības epicentrs Latvijas - Igaunijas pierobežas reģionā), kā arī noskatīsimies video-filmu par mācību braucienu uz Zviedriju (idejas no tūrisma darba Zviedrijā).

Uz tikšanos aicināti arī cilvēki, kuri varētu pastāstīt par kādu vēsturisku notikumu pagastā, kādas celtnes būvniecību, par kādu interesantu cilvēku, kura dzīve saistīta ar mūsu pagastu un ko lielākā daļa pagasta iedzīvotāju nezina. Būtu jauki, ja līdzī varētu paņemt arī fotogrāfijas.

Dina Oliņa
mob.t.6405140

Lasītāji!

Jau 30. novembrī pirmais Advents - iesākums mūsu darbu un domu izvērtēšanas laikam līdz pat ilgi gaidītajiem klusajiem Ziemassvētkiem.

Nākamajai avīzītei savas pārdomas, secinājumus, ierosinājumus, priekus un arī bēdas, apsveikumus un laba vēlējumus gaidīšu līdz 15.decembrim. Rakstiet arī Jūs!

Vineta Kaķe Tel. 9120635

Precizējums

Rencēnu Ziņu 31. numura rakstā Rast spēku sevi un citiem dot jābūt - Pirms 39 gadiem Anna ieradās Rencēnu pusē... (nevis 31 gada)

Atvainojos par neprecizitāti!

I. Birzkope

2003. gada 15. novembrī pl. 18.00
KULTŪRAS NAMA DARBINIEKU
SVEIKŠANA,
PAŠDARBNIEKU KONCERTS

pl. 21.00 DEJU VAKARS -
Mūsu galdiņi, Jūsu groziņi un Ls 1,- .
Par muzikālo pusi rūpēsies nu jau pilngadību
sasniegušie «KOKMUIŽAS MUZIKANTI».

Lūdzam pieteikties savlaicīgi pa tel. 59331,
personīgi kultūras namā vai mob. t. 6316667.

Ļoti gaidīsim visus
Rencēnu pagasta iedzīvotājus!